

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از چالش‌ها و دستاوردهای
این روزهای وزارتخانه‌اش می‌گوید

تلاش کردیم تضادهای به تنش‌هایی لاینحل تبدیل نکنیم

برنامه «کیو آر کد» را اسکن کنید و
فیلم گفتگوی ویدئویی را ببینید.

◀ **گروه فرهنگی /** وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان متولی فرهنگ و هنر در کشور در این سال‌ها با چالش‌های زیادی مواجه بوده است. از اختلاف نظرها درباره برگزاری رویدادهای هنری چون کنسرت‌ها و نمایش برخی فیلم‌ها تا بحرانی که اکنون با شیوع بیماری کرونا بخش‌های مختلف فرهنگ و هنر را درگیر کرده است. این چالش‌ها و مشکلات باعث شده گاهی اهالی فرهنگ و هنر نقدهایی را متوجه این وزارتخانه به عنوان مسئول این حوزه بدانند. سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که از سال ۹۶ این مسئولیت را در دولت دوازدهم برعهده گرفته در این گفت‌وگو به این نقدها پاسخ می‌دهد؛ به سؤالاتی که اهالی فرهنگ و هنر دارند و به دنبال پاسخی برای آن در خانه خود هستند. پاسخی همراه با توضیح زوایای پید و پنهانی که شاید کمتر به آنها توجه می‌کنیم.

■ مسأله‌ای که در کشور ما وجود دارد و در شش ماه اخیر خلا خود را بیشتر نمایان کرده، نبود صنف‌های فعال با زیرساخت‌های درست و به‌روز شده حقوقی، بخصوص در شاخه‌ها و حوزه‌های مختلف فرهنگ و هنر است. سؤال این جاست که مشکل اصلی فعالیت صنف‌های ماجیست و ریشه از کجاست؟

به نظر می‌رسد مسأله اصلی و اساسی ما درباره فعالیت صنف فرهنگی و هنری همان طور که شما اشاره کردید نبود زیرساخت شکل‌گیری صنفی است و همچنان هم در مراحل اولیه‌ی بستر سازی برای فعالیت این صنف‌ها هستیم. ما شاهد هستیم که در صنف‌های مختلف گاهی مؤسساتی وجود دارند که صرفاً مؤسسه‌اند و نقش یک نهاد صنفی را ایفا نمی‌کنند یا حتی اگر صنف هستند، صنف‌هایی منطقه‌ای یا شهری‌اند و نه یک صنف سراسری. شاید یکی از مهم‌ترین مسأله‌هایی که ما در حوزه فرهنگ، هنر و رسانه داشته‌ و در حال حاضر هم به سمت حل و فصل این مسأله رفته‌ایم همین موضوع است. عملانهای صنفی روشنی در این حوزه‌ها نداشته‌ایم تا بتوانند به عنوان صنف، بار را از روی دوش دولت‌ها بردارند یا یاری رسان دولت‌ها در بخش‌های مهم مشورتی باشند. تا این زیرساخت‌ها شکل نگیرد بحث‌های دیگر در این خصوص، تأثیری کوتاه مدت خواهند داشت و با این نگاه و وسواس در دولت دوازدهم مسیری طی شد که امروز می‌توانیم بگوییم مسیری است با چشم‌اندازی روشن. همکاران من در وزارتخانه با دوستان در صنف‌های مختلف جلسات متعددی داشتند و به موازات، ارتباطاتی با وزارت کار برقرار شد و همگی در این مسیر همراهی نشان دادند و منتج شد به مصوبه هیأت وزیران در خصوص بحث صنف فرهنگی. به عنوان مثال پیش‌تر شاهد بودیم که صنفی مثل اتحادیه ناشران با نیم قرن سابقه به دلیل نبود زیرساخت‌های لازم و شفافیت در بخش عضوگیری و... در شهرهای مختلف نمی‌توانست اتحادیه‌ای صنفی یا استانی شکل بدهند و به همین خاطر فعالان این حوزه می‌رفتند با صنف دیگری که شاید حتی کمترین ارتباطی با حوزه آنها داشتند ادغام می‌شدند که این اتفاق، اتفاق درستی نبود و باید ساز و کارش تغییر می‌کرد و استانداردهای می‌شد. بعد از امضای تفاهمنامه با وزارت کار و طی مسیر در هیأت وزیران، امکان اینکه یک انجمن فراگیر کشوری در هر حوزه‌ای شکل بگیرد پدید آمد. مرحله دوم این چشم‌انداز چنین طراحی شده که انجمن‌ها بتوانند کانون‌های فراگیر یک موضوع را زیر پوشش داشته باشند و در مرحله بعد این امکان میسر شود که کانون‌های فراگیر به عنوان مثال در حوزه فرهنگ و هنر شکل بگیرد و در گامی بلند بتوانیم اتحادیه فراگیرتر فرهنگ و هنر و رسانه را به دلیل بحث‌های مشترک در این حوزه راه‌اندازی کنیم. در واقع قدم به قدم از کانون‌های متمرکز اولیه به کانون‌های گسترده‌تر و بعد از آن به اتحادیه‌های فراگیر برسیم. این حرکت با تصویب مصوبه در هیأت محترم دولت و امضای تفاهمنامه‌ای بین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت کار و رفاه اجتماعی و عملیاتی شد و در قدم‌های اولیه در مصوبه، کمیسیون در نظر گرفته شد که این کمیسیون به عنوان دوران انتقالی، مسئولیت را تا شکل‌گیری کانون‌ها به عهده خواهد داشت و در واقع نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت کار است و هفت نفر هم نماینده صنف‌های جلسه‌هایی که تا امروز داشتیم اقدامات خوبی صورت گرفت از جمله نهایی شدن دستورالعمل و شیوه‌نامه انجام کارها و فرآیندها در وزارت کار. به هر صورت این کار با مقاومت‌هایی در ساختار

باید حل می‌شد و به عنوان مثال در آخرین جلسه با تأسیس انجمن عکاسان موافقت شد و ۱۵ انجمن دیگر هم در دستور کار قرار گرفته است. به نظر می‌رسد مسیری طولانی که با گفت‌وگوهای فراوان با صنف و مجموعه‌های موازی و... صورت گرفت امروز به جایی رسیده که بگوییم ان شاء الله تا پایان دولت خواهیم توانست بستری مناسب را در این حوزه

اداری ما روبه‌رواست که برخی قصد داشته‌ و دارند که این انجمن‌ها را از نوع اول به نوع دوم تبدیل کنند که تفسیریه‌ای در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تنظیم شد که در این تفسیریه تأکید شد که این انجمن‌های فرهنگی، هنری و رسانه‌ای فراگیر همان انجمن‌های نوع اول با همان ویژگی و مزایا هستند و هیچ تفاوتی ندارند. بحث‌های ثانویه‌ی این